

Aşk İntihar Renginde

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Kasım 2022

İşte ben
Bir sabah evinin önü
Elimde birkaç çakıl taşı
Bağrımda ince boylu can kırıkları...

Bilmelisin ki
Seni anlatan kelimeler
Sırrını da tutmayı bilmeli
Değil mi ki aşk özünde acı ebedinde sır
Böyle yanmadı mı aşıklar asırlardır...

Sevgili
Beni en çok gök kuşağı ürkütmüştür
Hangi renginin peşine düşsem
Yüreğimin toprağa düşmesine şahit oluyor aklım
Aynı coğrafyada sevdanın küf mezarıyla kokuşuyorum
Yürüdüğüm yolda ışığım sadece yokluk

Oysa avuntu masallar ısmarladım felekten

Ellerini tut yalnızlığımın
Dokun ki kuş öpüşleri bezensin gagalarına

Kapanırken dudak aralıkları sen dokundukça,
Kutsal bir yemini hapssetsin nefesin
Yanaklarında pembeleşsin peygamber çiçekleri
Ben gamzelerinde öleyim

Sevgili
Tebessümü şakağından vurulan yerler bilirim hesapsız
Aldırma sen benim direngenliğime
Kırılğanlığıma
Bulutların rimeli yağacak
Bekliyorum ben ağladığımda üstüme

Ben bir intihar eylemcisiyim şiirlerimde
Şimdi ölme zamanı mısraların aşkının
Hala rengini sormadın çakıl taşlarının...

Not: Şiiri okuduktan sonra bir de tersten okursanız sevinirim.

Adem Efiloğlu